

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΕΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ 2016-2017**

Θέμα 1ο

1. α.
2. β.
3. γ.
4. δ.
5. α. Λάθος.
β. Σωστό.
γ. Σωστό.
δ. Λάθος.
ε. Σωστό.

Θέμα 2ο

1. Σωστή απάντηση είναι η γ.

Εφόσον το σημείο Κ είναι αρχικά κοιλία, ικανοποιείται η σχέση: $x_K = N \frac{\lambda}{2}$.

Αλλάζοντας τη συχνότητα δεν αλλάζει η ταχύτητα διάδοσης των αρχικών κυμάτων. Επομένως:

$$v_{\delta} = v_{\delta'} \Rightarrow f \cdot \lambda = \frac{f}{2} \cdot \lambda' \Rightarrow \lambda' = 2\lambda$$

Ταυτόχρονα, δεν αλλάζει και η θέση του σημείου Κ.

Το νέο πλάτος ταλάντωσης του σημείου Κ είναι:

$$A_K = \left| 2A \sin \frac{2\pi x_K}{\lambda'} \right| = \left| 2A \sin \frac{2\pi \cdot N \frac{\lambda}{2}}{2\lambda} \right| = \left| 2A \sin \left(N \frac{\pi}{2} \right) \right|$$

Από τη σχέση αυτή προκύπτει:

Για $N = 0$, $A_K = 2A$.

Για $N = 1$, $A_K = 0$

Για $N = 2$, $A_K = 2A$.

Δηλαδή το σημείο Κ μετά την αλλαγή της συχνότητας θα είναι είτε κοιλία είτε δεσμός.

Σχόλιο: Για να ξέραμε με ακρίβεια αν το σημείο Κ γίνεται δεσμός ή κοιλία θα έπρεπε να γνωρίζουμε ακριβώς τη θέση του σημείου Κ, πληροφορία που εδώ δεν μας δίνεται καθώς αναφέρεται ότι το σημείο Κ είναι γενικά μια κοιλία του στάσιμου κύματος.

2. Σωστή απάντηση είναι η α.

Ταλάντωση Σ₁: Το σώμα ισορροπεί με την επίδραση μόνο της δύναμης του ελατηρίου και του βάρους. Επομένως ισχύει:

$$\Sigma F = 0 \Rightarrow F_{\varepsilon\lambda} = mg \Rightarrow k\Delta L_1 = mg \Rightarrow \Delta L_1 = \frac{mg}{k}$$

Επειδή το σώμα έρχεται στη θέση φυσικού μήκους και αφήνεται στη συνέχεια ελεύθερο θα ισχύει: $A_1 = \Delta L_1$

Η γωνιακή συχνότητα της ταλάντωσης του Σ₁ είναι: $\omega_1 = \sqrt{\frac{k}{m}}$

Η μέγιστη ταχύτητα της ταλάντωσης του Σ₁ είναι:

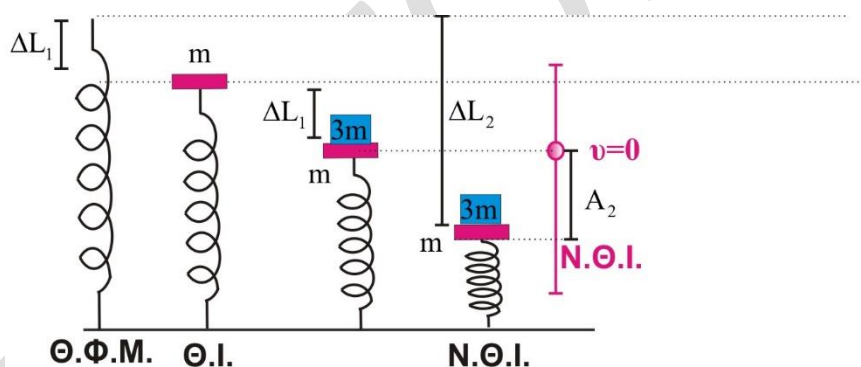
$$v_{\max,1} = \omega_1 A_1 = \sqrt{\frac{k}{m}} \cdot \frac{mg}{k} \Rightarrow v_{\max,1} = \sqrt{\frac{mg^2}{k}} \quad (1)$$

Ταλάντωση Σ₁, Σ₂: Το σύστημα ξεκινάει την ταλάντωσή του από ακραία θέση. Για τη νέα θέση ισορροπίας της ταλάντωσης του συστήματος θα ισχύει:

$$\Sigma F = 0 \Rightarrow F_{\varepsilon\lambda}' = (m + 3m)g \Rightarrow k\Delta L_2 = 4mg \Rightarrow \Delta L_2 = \frac{4mg}{k}$$

Το πλάτος ταλάντωσης του συστήματος, όπως φαίνεται και από το παρακάτω σχήμα, είναι:

$$A_2 = \Delta L_2 - 2\Delta L_1 = \frac{4mg}{k} - \frac{2mg}{k} = \frac{2mg}{k}$$

Η γωνιακή συχνότητα της ταλάντωσης του συστήματος είναι: $\omega_2 = \sqrt{\frac{k}{4m}}$

Η μέγιστη ταχύτητα της ταλάντωσης του συστήματος είναι:

$$v_{\max,2} = \omega_2 A_2 = \sqrt{\frac{k}{4m}} \cdot \frac{2mg}{k} \Rightarrow v_{\max,2} = \sqrt{\frac{mg^2}{k}} \quad (2)$$

Από τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει: $v_{\max,2} = v_{\max,1}$

3. Σωστή απάντηση είναι η γ.

Λόγω της ελαστικής κρούσης, οι ταχύτητες που αποκτούν τα δύο σώματα μετά την κρούση είναι ίσες με:

$$v_1' = \frac{m_1 - m_2}{m_1 + m_2} v_1 \quad \text{και} \quad v_2' = \frac{2m_1 v_1}{m_1 + m_2}$$

Επειδή $m_1 < m_2$ το σώμα m_1 μετά την κρούση κινείται προς τα αριστερά.

Πάμε να δούμε τώρα τη συχνότητα που «αντιλαμβάνεται» το σώμα m_1 λόγω της ανάκλασης από τον τοίχο.

1^η φάση: Ο τοίχος λειτουργεί ως ακίνητος παρατηρητής που «αντιλαμβάνεται» ήχο συχνότητας f_ϕ από την πηγή, που τον πλησιάζει κινούμενη με ταχύτητα v_2' , και για τον οποίο ισχύει:

$$f_\phi = \frac{v}{v - v_2'} f_s$$

2^η φάση: Μετά την ανάκλαση του ήχου στον τοίχο, ο τοίχος λειτουργεί ως ακίνητη πηγή που εκπέμπει ήχο συχνότητας f_ϕ προς παρατηρητή που απομακρύνεται με ταχύτητα v_1' . Η συχνότητα που «αντιλαμβάνεται» ο παρατηρητής είναι:

$$f_A = \frac{v - v_1'}{v} f_\phi = \frac{v - v_1'}{v} \cdot \frac{v}{v - v_2'} f_s \Rightarrow f_A = \frac{v - v_1'}{v - v_2'} f_s$$

Όμως η συχνότητα που αντιλαμβάνεται ο παρατηρητής είναι ίση με f_s , οπότε από την παραπάνω σχέση προκύπτει $v_1' = v_2'$ (κατά μέτρο).

Άρα για τον ζητούμενο λόγο των μαζών θα προκύψει:

$$v_1' = -v_2' \Rightarrow \frac{m_1 - m_2}{m_1 + m_2} v_1 = -\frac{2m_1 v_1}{m_1 + m_2} \Rightarrow m_1 - m_2 = -2m_1 \Rightarrow \frac{m_1}{m_2} = \frac{1}{3}$$

Θέμα 3ο

α. Ο όγκος της κυλινδρικής δεξαμενής είναι ίσος με:

$$V = A \cdot H = (\pi R^2) \cdot H = \left[\pi \cdot \left(\frac{2}{\sqrt{\pi}} \right)^2 \right] \cdot 3 \text{ m}^3 = 12 \text{ m}^3$$

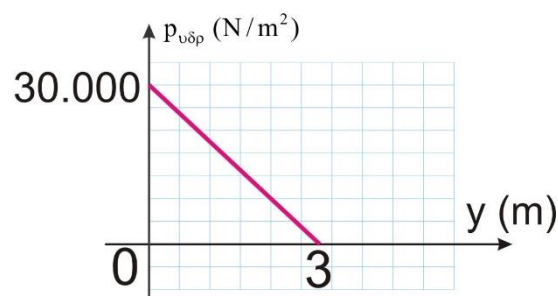
Ο χρόνος Δt γεμίσματος της δεξαμενής υπολογίζεται από τον ορισμό της παροχής. Είναι:

$$\Pi_1 = \frac{V}{\Delta t} \Rightarrow \Delta t = \frac{V}{\Pi_1} = \frac{12 \text{ m}^3}{6 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3/\text{s}} \Rightarrow \Delta t = 2.000 \text{ s}$$

β. Για ένα τυχαίο σημείο A εντός του υγρού, που απέχει απόσταση y από τον πυθμένα της δεξαμενής, η υδροστατική πίεση θα δίνεται από τη σχέση:

$$p_{\text{υδρ}} = \rho g (H - y) = 1000 \cdot 10 (3 - y) \Rightarrow p_{\text{υδρ}} = 30.000 - 10.000y \text{ (S.I.)}$$

Η ζητούμενη γραφική παράσταση απεικονίζεται στο διπλανό διάγραμμα.

γ. Η τάπα ισορροπεί με την επίδραση των δυνάμεων $\vec{F}$, $\vec{F}_{\alpha\tau\mu}$ και $\vec{F}_{\upsilon\gamma\rho}$. Ισχύει:

$$\Sigma F = 0 \Rightarrow F_{\upsilon\gamma\rho} = F + F_{\alpha\tau\mu}$$

Διαιρώντας με το εμβαδόν A_1 της τάπας προκύπτει:

$$\frac{F_{\upsilon\gamma\rho}}{A_1} = \frac{F}{A_1} + \frac{F_{\alpha\tau\mu}}{A_1} \Rightarrow p_1 = \frac{F}{A_1} + p_{\alpha\tau\mu} \quad (1)$$

Για την πίεση στην πλευρά της τάπας που είναι σε επαφή με το υγρό ισχύει:

$$p_1 = p_{\alpha\tau\mu} + \rho g(H - y_1) \quad (2)$$

Από τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει το μέτρο της ζητούμενης δύναμης F . Είναι:

$$\begin{aligned} p_{\alpha\tau\mu} + \rho g(H - y_1) &= p_{\alpha\tau\mu} + \frac{F}{A_1} \Rightarrow F = A_1 \rho g(H - y_1) \Rightarrow \\ \Rightarrow F &= 2 \cdot 10^{-4} \cdot 10^3 \cdot 10 \cdot (3 - 1,2) \text{ N} \Rightarrow F = 3,6 \text{ N} \end{aligned}$$

δ. Εφόσον η στάθμη του νερού μέσα στη δεξαμενή μένει σταθερή, θα πρέπει η παροχή εισόδου και η παροχή εξόδου να είναι ίσες. Δηλαδή:

$$\Pi_{B_2} = \Pi_{\text{οπίσ}} \Rightarrow \Pi_{B_2} = A_1 \cdot \upsilon_{\Gamma}$$

Αρκεί να βρούμε την ταχύτητα υ_{Γ} εκροής του ρευστού στο σημείο Γ. Εφαμόζουμε εξίσωση Bernoulli για τα σημεία Γ και ένα σημείο της επιφάνειας του νερού στη δεξαμενή. Είναι:

$$\begin{aligned} p_A + \rho g(H - y_1) + \frac{1}{2} \rho \upsilon_A^2 &= p_{\Gamma} + 0 + \frac{1}{2} \rho \upsilon_{\Gamma}^2 \Rightarrow p_{\text{atm}} + \rho g(H - y_1) + 0 = p_{\text{atm}} + 0 + \frac{1}{2} \rho \upsilon_{\Gamma}^2 \Rightarrow \\ \Rightarrow \upsilon_{\Gamma} &= \sqrt{2g(H - y_1)} = \sqrt{2 \cdot 10 \cdot (3 - 1,2)} \text{ m/s} \Rightarrow \upsilon_{\Gamma} = 6 \text{ m/s} \end{aligned}$$

Επομένως η παροχή της βρύσης είναι:

$$\Pi_{B_2} = (2 \cdot 10^{-4} \cdot 6) \text{ m}^3/\text{s} \Rightarrow \Pi_{B_2} = 12 \cdot 10^{-4} \text{ m}^3/\text{s}$$

ε. Η φλέβα κάνει οριζόντια βολή. Σύμφωνα με την αρχή ανεξαρτησίας των κινήσεων η χρονική διάρκεια της πτώσης, Δt , εξαρτάται από το ύψος εκτόξευσης, $d = y_1 + h_1 = 1,8 \text{ m}$. Το νερό θα φτάσει στο έδαφος στο σημείο Δ, μετά από χρονικό διάστημα Δt για το οποίο ισχύει:

$$d = \frac{1}{2} g \Delta t^2 \Rightarrow \Delta t = \sqrt{\frac{2d}{g}} = \sqrt{\frac{2 \cdot 1,8}{10}} \Rightarrow \Delta t = 0,6 \text{ s}$$

Το βεληνεκές της φλέβας του νερού είναι:

$$x_{\text{max}} = \upsilon_{\Gamma} \cdot \Delta t = (6 \cdot 0,6) \text{ m} \Rightarrow x_{\text{max}} = 3,6 \text{ m}$$

Το εμβαδόν της φλέβας του νερού στο σημείο Δ θα βρεθεί από την εξίσωση της συνέχειας για τα σημεία Γ και Δ. Είναι:

$$\Pi_{\Gamma} = \Pi_{\Delta} \Rightarrow \Pi_{\Gamma} = A_{\Delta} \cdot \upsilon_{\Delta} \quad (1)$$

Η ταχύτητα της φλέβας του νερού στο σημείο Δ είναι:

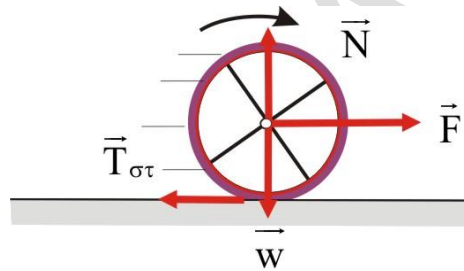
$$v_{\Delta} = \sqrt{v_x^2 + v_y^2} = \sqrt{v_{\Gamma}^2 + (gt)^2} = \left(\sqrt{6^2 + (0,6 \cdot 10)^2} \right) \text{ m/s} \Rightarrow v_{\Delta} = 6\sqrt{2} \text{ m/s}$$

Αντικαθιστώντας στη σχέση (1) προκύπτει το ζητούμενο εμβαδόν.

$$\Pi_{\Gamma} = A_{\Delta} \cdot v_{\Delta} \Rightarrow A_{\Delta} = \frac{\Pi_{\Gamma}}{v_{\Delta}} = \frac{12 \cdot 10^{-4}}{6\sqrt{2}} \text{ m}^2 \Rightarrow A_{\Delta} = \sqrt{2} \cdot 10^{-4} \text{ m}^2 \quad (1)$$

Θέμα 4ο

α. Στον τροχό εκτός από τη δύναμη $\vec{F}$ στον άξονα της κίνησης ασκείται η στατική τριβή $\vec{T}_{\sigma\tau}$. (Ο σχεδιασμός της στατικής τριβής γίνεται με κριτήριο την εξασφάλιση της επιταχυνόμενης στροφικής κίνησης του τροχού αφού ο τροχός κυλιέται χωρίς να ολισθαίνει). Οι δυνάμεις αυτές φαίνονται στο παρακάτω σχήμα.

Εφαρμόζουμε τους νόμους για κάθε κίνηση.

$$\Sigma F = M\alpha_{cm} \Rightarrow F - T_{\sigma\tau} = M\alpha_{cm} \quad (1)$$

$$\Sigma \tau = I\alpha_{\gamma\omega\nu} \Rightarrow T_{\sigma\tau}R = MR^2 \cdot \frac{\alpha_{cm}}{R} \Rightarrow T_{\sigma\tau} = M\alpha_{cm} \quad (2)$$

Αφαιρώντας κατά μέλη τις σχέσεις (1) και (2) προκύπτει:

$$F = 2T_{\sigma\tau} \Rightarrow T_{\sigma\tau} = \frac{F}{2} \Rightarrow T_{\sigma\tau} = 5 + 2x \text{ (S.I.)}$$

Ποιες όμως τιμές πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για τον άξονα x;

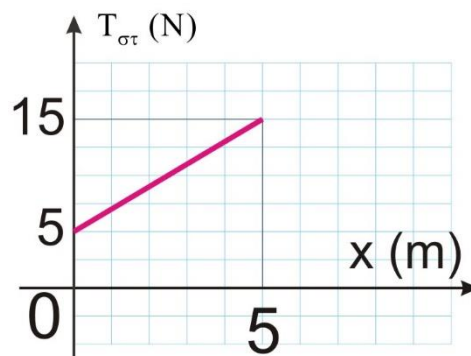
Ο τροχός θα κυλιέται χωρίς να ολισθαίνει μέχρι που η στατική τριβή αποκτήσει τη μέγιστη τιμή της. Δηλαδή μέχρι:

$$T_{\sigma\tau} \leq T_{\sigma\tau, \max} \Rightarrow T_{\sigma\tau} \leq \mu_{\sigma\tau} N \Rightarrow T_{\sigma\tau} \leq \mu_{\sigma\tau} mg \Rightarrow T_{\sigma\tau} \leq \frac{3}{8} \cdot 40 \text{ N} \Rightarrow T_{\sigma\tau} \leq 15 \text{ N}$$

Επομένως ο τροχός κυλιέται χωρίς να ολισθαίνει μέχρι:

$$T_{\sigma\tau} \leq 15 \text{ N} \Rightarrow 5 + 2x \leq 15 \Rightarrow x \leq 5 \text{ m}$$

Η ζητούμενη γραφική παράσταση απεικονίζεται στο διπλανό διάγραμμα.

β. Για τη χρονική διάρκεια από 0 ως t_1 ο τροχός κυλιέται χωρίς να ολισθαίνει, άρα σύμφωνα με τη συνθήκη κύλισης $x_{cm} = R\Delta\theta$, για τη γωνία στροφής θα ισχύει:

$$x_{\text{cm}} = R\Delta\theta \Rightarrow \Delta\theta = \frac{x_{\text{cm}}}{R} = \frac{5 \text{ m}}{0,5 \text{ m}} \Rightarrow \Delta\theta = 10 \text{ rad}$$

Ο ζητούμενος αριθμός περιστροφών θα είναι:

$$N = \frac{\Delta\theta}{2\pi} = \frac{10}{2\pi} \Rightarrow N = \frac{5}{\pi} \text{ περιστροφές}$$

γ. Σε όλη της διάρκεια της κύλισης χωρίς ολίσθηση του τροχού, η επιτάχυνση του κέντρου μάζας αλλά και η γωνιακή επιτάχυνση δεν είναι σταθερές. Επομένως δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν τύπου κίνησης (και κατά συνέπεια δεν μπορεί να βρεθεί και η χρονική στιγμή $t_1 \dots$). Ο υπολογισμός της γωνιακής ταχύτητας του τροχού θα υπολογιστεί με το θεώρημα μεταβολής της κινητικής ενέργειας μέχρι τη χρονική στιγμή t_1 . Είναι:

$$\Theta\text{ΜΚΕ: } \Delta K = \Sigma W \Rightarrow K_{\text{τελ}} - K_{\text{αρχ}} = W_F + W_{\text{Τστ}} \quad (1)$$

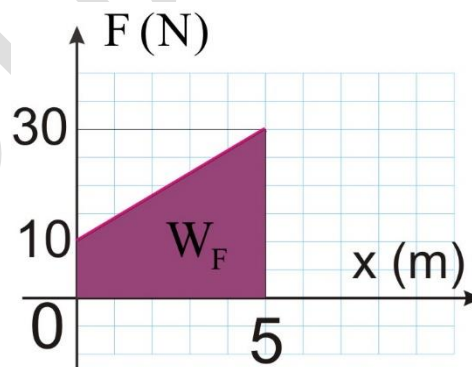
$$\text{Όπου: } K_{\text{τελ}} = \frac{1}{2} I \omega^2 + \frac{1}{2} M v_{\text{cm}}^2 = \frac{1}{2} (MR^2) \omega^2 + \frac{1}{2} M v_{\text{cm}}^2 = M v_{\text{cm}}^2$$

$$K_{\text{αρχ}} = 0 \text{ (ο τροχός αρχικά ακίνητος)}$$

$$W_{\text{Τστ}} = 0 \text{ (λόγω κύλισης χωρίς ολίσθηση)}$$

Για το έργο της δύναμης F εφόσον είναι μεταβλητή, κατασκευάζουμε το διάγραμμα δύναμης-μετατόπισης και υπολογίζουμε το εμβαδόν από $x = 0$ ως $x = 5 \text{ m}$. Είναι:

$$E_{\text{μβ}} = W_F = \frac{10+30}{2} \cdot 5 \text{ J} \Rightarrow W_F = 100 \text{ J}$$

Οπότε με αντικατάσταση στο θεώρημα μεταβολής της κινητικής ενέργειας θα προκύψει:

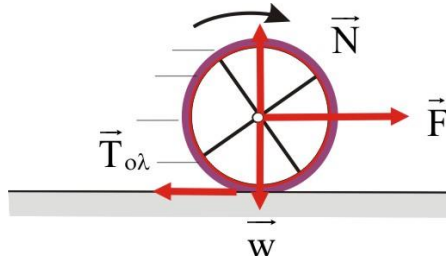
$$(1) \Rightarrow M v_{\text{cm}}^2 - 0 = 100 \Rightarrow 4 v_{\text{cm}}^2 = 100 \Rightarrow v_{\text{cm}} = 5 \text{ m/s}$$

δ. Όταν το κέντρο μάζας του τροχού μετατοπιστεί κατά $6 \text{ m} > 5 \text{ m}$, ο τροχός πλέον δεν κυλιέται χωρίς να ολισθαίνει, οπότε στον τροχό δεν ασκείται η στατική τριβή αλλά η τριβή ολίσθησης για την οποία ισχύει: $T_{\text{ολ}} = \mu N = 15 \text{ N}$.

Τι είδους κινήσεις θα κάνει τώρα ο τροχός;;;

Λόγω της ύπαρξης της μεταβλητής δύναμης F η κίνηση του τροχού μεταφορικά θα εξακολουθεί να είναι επιταχυνόμενη (αλλά όχι ομαλά).

Αντίθετα όμως η στροφική κίνηση είναι επιταχυνόμενη αλλά πλέον ομαλά αφού η τριβή ολίσθησης που θα ασκείται στον τροχό θα είναι σταθερή. Έτσι για το ρυθμό μεταβολής της στροφορμής του τροχού θα ισχύει:

$$\frac{\Delta L}{\Delta t} = \Sigma \tau = T_{\text{ολ}} R = 15 \text{ N} \cdot 0,5 \text{ m} \Rightarrow \frac{\Delta L}{\Delta t} = 7,5 \text{ N} \cdot \text{m}$$

ε. Και ενώ για την κύλιση χωρίς ολίσθηση δεν μπορούσαμε να βρούμε ή να χρησιμοποιήσουμε χρόνο, τα πράγματα τώρα αλλάζουν.

Για την ομαλά επιταχυνόμενη στροφική κίνηση θα είναι:

$$\Sigma \tau = I \alpha_{\gamma\omega\nu} \Rightarrow T_{\text{ολ}} R = MR^2 \cdot \alpha_{\gamma\omega\nu} \Rightarrow \alpha_{\gamma\omega\nu} = \frac{T_{\text{ολ}}}{MR} = \frac{15}{4 \cdot 0,5} \text{ rad/s}^2 \Rightarrow \alpha_{\gamma\omega\nu} = 7,5 \text{ rad/s}^2$$

Τη χρονική στιγμή t_1 η γωνιακή ταχύτητα του τροχού είναι:

$$v_{\text{cm}} = \omega_0 R \Rightarrow \omega_0 = \frac{v_{\text{cm}}}{R} = \frac{5}{0,5} \text{ rad/s} \Rightarrow \omega_0 = 10 \text{ rad/s}$$

Επομένως τη χρονική στιγμή $t_1 + 2 \text{ s}$, η γωνιακή ταχύτητα του τροχού είναι:

$$\omega = \omega_0 + \alpha_{\gamma\omega\nu} \Delta t = (10 + 7,5 \cdot 2) \text{ rad/s} \Rightarrow \omega = 25 \text{ rad/s}$$

Και κατά συνέπεια και η ζητούμενη στροφορμή του τροχού θα έχει μέτρο ίσο με:

$$L = I\omega = MR^2\omega = (4 \cdot 0,5^2) \cdot 25 \text{ kg} \cdot \text{m}^2/\text{s} \Rightarrow L = 25 \text{ kg} \cdot \text{m}^2/\text{s}$$

Επιμέλεια
Νεκτάριος Πρωτοπαπός
nprotopapas@avgouleaschool.gr